

Александръ прѣправи тойзи прѣдрасждѣкъ, като заповѣда да си прѣдполагатъ напримеръ за онзи мѣсецъ че ужъ е билъ вторий Артемисий т. е. Маръта. — Априлий. А като бѣше врѣмето късно Парменионъ съвѣтвуваше да не воюватъ на сѣщия денъ да не би да паднатъ въ опасностъ. Но царъ Александръ каза, че тогазъ щѣше да посрами Еллиспонда когото замина, ако напримеръ се уплаши отъ Граника, за то немедленно устреми се въ течението на рѣката, като го послѣдова една зганъ отъ тринадесетъ реда конници отъ по сто и тридесетъ душъ; и отиваше срѣща стрѣлитѣ на враговетѣ, които устрѣлваха силно, и отиваше тѣй къмъ мѣчнитѣ мѣста, и отъ множеството на войници бѣше покритъ отъ щиковетѣ имъ, а най паче като течението на рѣката хвана да го завлича и безъ малко щѣше да изгуби живота си; за това виде Александръ че не смислено направи като трѣгна толкозъ късно да воюва. Прочее, подразумева се че царъ Александръ много постоянствува и тѣй замина рѣката и завладе ония мѣчни мѣста, които като бѣха само калъ, та много се нацапа и намокри войската; но при все това принудена бѣше извѣднѣжъ да слѣдва сражението, та ратуваха Македонцитѣ съ всичката си сила противъ враговетѣ и се размѣсваха съ тѣхъ, даже извѣднѣжъ ратуваха и ония Македонци. които бѣха заминали рѣката прѣди да могатъ да се турятъ на нѣкой си редъ; защото Перситѣ нападваха съ ура про-